

Anlaşılamayan Özel İnsanlarımız: #Disleksi

Bilim, sanat, spor gibi farklı alanlardaki ünlüler dünyasına baktığımızda dikkatleri çeken Albert Einstein, Thomas Edison, Mozart, Stephan Hawking, Winston Churchill, Walt Disney, Muhammed Ali gibi isimlerin ilginç şekilde ortak bir özellikleri disleksili bireylerden olmalarıdır. Disleksi okuma öğrenme güçlüğüdür. Bu kişiler okumayı diğer insanlar gibi rahat öğrenemezler. Okumaya özel öğrenme güçlüğü yaşarlar.

Disleksi dışında disgrafi (yazma öğrenme ve uygulama güçlüğü), diskalkuli (matematik öğrenme ve uygulama güçlüğü) sorunları da birlikte veya ayrı ayrı görülebilir.

Okumayı öğrenme ve uygulama diğer bütün eğitim faaliyetlerinin anahtarı gibi olduğundan, disleksili çocuklar için çok ciddi bir sorun ve yanlış anlaşılacak istenmeyen gelişmelere neden olan bir sıkıntı kaynağıdır. Disleksili çocuk anlaşılmadığında zeka geriliği düşünülerek normal eğitimden kopmasına ve bu şekilde muamele görmesine, aşırı dikkat dağınıklığı düşünülerek psikiyatrik tedavilere yönelinmesine yol açabilir.

Disleksi doğuştan gelen bir durumdur. Çocuklarda %5 civarında görülmektedir. Bu çocukların

çoğuna doğru teşhis konulmadığı için, tembel veya geri zekalı oldukları sanılarak eğitimlerine önem verilmeden, potansiyellerini kullanamadan topluma karışıp vasat bir düzeyde yaşamaya devam ediyorlar. Halbuki içlerinde normal insanların ulaşamadıkları çözümlere gidebilecek, inanılmaz eserler üretebilecek deha seviyesinde özel ve yetenekli olanların da bulunabildiğini unutmamalıyız.

Okuma güçlüğü yaşayan disleksili çocukların, bilinçli ebeveynler ve öğretmenler tarafından mümkün olduğu kadar erken dönemde anlaşılarak müdahale edilmesi çok önemlidir. Sorunun dikkat dağınıklığı veya zeka geriliği gibi şeyler olmadığı, okuma öğrenme güçlüğü yaşandığı anlaşıldığında, özel eğitim yöntemleri uygulanarak bu çocukların yaşitlarının eğitim sürecinden kopmadan devam etmeleri ve varsa özel yetenek alanlarının da keşfedilerek gelişimleri sağlanabilir.

Dünya’da olduğu gibi Türkiye’de de disleksili çocuklarımız okullarda benzer sorunları yaşıyorlar. Disleksi konusunu dert edinen, çocuklarımızın hak ettiği fırsatlara erişebilmesi için çaba sarf eden Sivil Toplum Kuruluşlarımız da var çok şükür. Hak-İş Federasyonunun kurucu Genel Başkanı Sayın Mustafa Taşçı bu konuya kendisini adayarak “Sevgi Mektupları ve Disleksi Derneği”ni kurmuş.

Bir sağlık çalışanı ve eğitimci olarak, disleksinin ne kadar yaygın ve etkili bir soruna dönüştüğünü, çocuklarımızın potansiyellerini kullanamadan mutsuz ve başarısız bir hayata mahkum bırakıldığını ve özel eğitimleri verildiğinde ne kadar başarılı olabildiklerini, kendisiyle tanıştıktan sonra çok daha iyi öğrendim. Bu güzel amaca destek verebilmek için Sevgi Mektupları ve Disleksi Derneğine üye olarak aktif görev almaya karar verdim.

Disleksili evlatlarımızın mümkün olduğu kadar erken dönemde fark edilerek özel eğitim programlarına alınmaları gerekiyor. O yüzden ilkokul öğretmenlerimiz son derece kritik bir görevi ifa ediyorlar. Okuma güçlüğü çeken çocuklarda disleksi olup olmadığını anlamak için testler yapılması gerekir. Bunun için çocukların en yakın RAM’a (Rehberlik ve Araştırma Merkezi) yönlendirilmesi veya test uygulamasında eğitim almış yetkili öğretmenlerce okulda teste tabi tutulması lazımdır. Disleksi olduğuna karar verilen çocuklarımızın ise zaman kaybedilmeden yaşlarına uygun eğitim materyalleri desteğinde özel eğitime programlarına alınmaları sağlanmalıdır.

Kaybedilecek, potansiyeli çöpe atılacak, anlaşılmazlık ve başarısızlık duygusuyla ömür boyu

mutsuz yaşamaya mahkum edilecek bir tane bile evladımız olamaz! Kim bilir bizim disleksili çocuklarımız da dünyaca ünlü olanları gibi ne harika eserler ve çalışmalar yapacaklar! Neden onlardan mahrum kalalım? Neden disleksili evlatlarımızın şahane başarılarıyla da gurur duymayalım?

“Sessiz Boşanmış” Çiftlerin Farkında mıyız?

Bu sıralar iş çevrelerinde çok konuşulan yeni bir kavram ve somut bir durum var. “Sessiz İstifa” diye biliniyor. Çalışanın fiilen mesaiye gelse de mümkün olan en az işi yapmakla yetinmesine, zorunlu olmadıkça farklı bir hizmet üretmemesine, özel hayatını ön plana almasına, işle ilgili ek sorumluluk üstlenmekten kaçınmasına, işyeriyle gönül bağıını koparmasına “sessiz istifa” deniyor. Kişi, en başta ekonomik şartlar gereği çalışmaya devam etmek zorunda hissediyor ama kendisini işine tam olarak vermekten özellikle kaçınıyor. Gençler için kariyer platformu olarak kurulan Youthall’un yaptığı bir araştırmaya göre, Türkiye’de çalışan gençlerin yüzde 24’ü şu anda sessiz istifa sürecini yaşarken, yüzde 46,7’sinin de bu duruma yakın bir halet-i ruhiyede bulunduğu tespit edilmiş. Özellikle genç çalışanların işle ilgili memnuniyetsizliklerinin tavan yaptığını, bu durumun genel verimlilik gibi işyerine sadakati ve inovatif gelişimi de düşürdüğünü söyleyebiliriz.

“Sessiz Boşanma” kavramını “Sessiz İstifa” olgusuna kinaye ile tasarlamış bulunuyorum. Böylece toplumsal olarak içinde bulunduğumuz aile temelli bir buhranı belki daha iyi izah

edebilir ve çözüm yoluna katkıda bulunabilirim umudu ile.

Sessiz boşanmış çiftlere dışarıdan bakıldığında, şekilsel olarak devam eden, kadın ve erkek rollerinin asgari düzeyde de olsa uygulandığı, çevreye karşı pek fazla olumsuz izlenim vermeden kağıt üzerinde yaşayan ama duygusal olarak ölmüş evlilikler olduklarını söyleyebiliriz.

Evlilik, tarafların maddi ve manevi sermayeleri ile gelecekte karşılıklı sunmayı taahhüt ettikleri faydalar birliği üzerine kurulmuş, iki ortaklı limitet şirketler gibidir. Evlilik ortaklıkları, maddi ihtiyaçların yanı sıra duygusal ihtiyaçlar için de kuruluş ve işletme sermayesi gerektiren yapılardır. Sessiz boşanmanın yaşandığı evliliklerde, maddi işletme sermayesi karı-kocanın biri veya ikisi tarafından, bazen de dışarıdan aile takviyesi ile temin edilerek, fiziksel yapının bütünlüğü korunmaya devam eder.

Sessiz boşanmış çiftlerde manevi sermaye yokluğu veya bu sermayenin başka yerlere transferi söz konusudur. Karı koca arasında duygusal bağ neredeyse tamamen kopacak kadar zayıflamıştır. Evliliğin başında getirdikleri saygı, sevgi, ilgi, gönüllü faydalandırma ve birlikte ilerleme azmi gibi duygusal sermaye, ya tüketilmiş veya ortaklıktan sinsice çalınarak başka alanlara yatırım için kullanılmıştır.

Sessiz boşanmış çiftler nasıl anlaşılır? Bunu anlamamanın birçok yolu vardır. Her şeyden önce, çiftler anormal şekilde dışa dönük yaşamaya başlamıştır. Birlikte geçirdikleri vakitler, neredeyse zorunlu ve kısıtlı süreçleri içindir. Birbirlerine olan bakışlarındaki hayal kırıklığı, öfke, usanmışlık, umutsuzluk ve donukluk tecrübeli veya onları bilen kişiler tarafından anlaşılacak kadar barizdir. Gerçekten mutlu ve neşeli oldukları nadir zamanların başında, ortak ürünleri olan çocuklarıyla birlikte olan yaşantıları gelir. Eşlerine bakarken veremedikleri sıcaklığı, evlatlarına olan bakışlarında yakalayabilirsiniz.

Sessiz boşanmış çiftler birbirlerine karşı saygı ve sevgi sermayelerini yitirdikleri için, bunlardan beslenen ilgi, alaka, nitelikli beraberlik, mutlu etme azmi, cinsel mutluluk gibi kaliteli sonuçlardan da mahrum kalırlar. Bu yüzden genelde gergin ve asık suratlı, ev içinde özensiz ve isteksiz, dışarıda birbirlerine desteksiz dururlar. Doğrudan kavga edemeseler bile birbirlerinin açıklarını kollar, bazen sinsi provakatif oyunlar yapar, küçük düşmelerinden haz duyar, mahrem denebilecek sırlarını ifşa etmekten çekinmezler.

Sessiz boşanmış çiftlerin evlilik hayatı kopmak üzere olan bir halata bağlı yük gibidir. Dışarıdan bir müdahale olmasa bile kendi ağırlığından zamanla mutlaka düşecektir. Onları birbirlerine bağlayan halat genellikle çocuklarıdır. Bunun yanı sıra aile ve toplumsal çekinceler, başarısızlıklarının tescil korkusu, boşanmış birey travmalarından çekinme, maddi yoksunluk endişesi ve hayat standartlarını koruma arzusudur.

Evliliklerin sessiz boşanma sürecine girmelerini tetikleyen pek çok unsur olabilir. Beklenti ve realite uyuşmazlığı, 3. duygusal şahıs ve aile fertlerinden kaynaklanan sorunlar, ekonomik zorluklar, ev içi görevlerde paylaşım dengesizliği ve ilgisizliği gibi şeyler sıralanabilir.

Çocuklar genellikle evliliklerin devam nedeni olabildiği gibi, çocuğun kendisinin dünyaya gelişi de sessiz boşanmayı tetikleyen bir neden olabilir. Çocuk olunca değişen öncelikler, artan yük ve maddi zorluklar, sağlık sorunları vb. sayılabilir.

Genel anlamda bakıldığında, sessiz boşanmaya en önemli neden olarak cinsel mutsuzluğu gösterebileceğimiz gibi, sessiz boşanmadan koruyan en önemli tedbirin de cinsel mutluluk olduğunu söyleyebiliriz. Maddi rızıkların buluşma ve gıda olarak hazırlanma yeri mutfak, beslenme ihtiyacının karşılanma ürünü yemektir. Manevi sermayenin ve karı koca tarafından getirilen katkılarının buluşma yeri yatak odası, ürünün sonucu da cinsel hayattır. Yetersiz ve eksik gıda maddeleriyle yapılan yemeklerin lezzetsiz, yavan ve doyumsuz olacağı gerçeği gibi, yetersiz duygular ve isteksiz fiziksel yakınlaşmalar ile yaşanan cinsel hayatın kendisi de yavan, itici, zevk yerine elem ve ızdırap veren bir zorunlu göreve dönüşebilir.

Peki, sessiz boşanma illetinden korunmak için ne yapabiliriz?

Hastalıkların tedavisinde çıkış alanına ve etkenine özel hazırlanmış reçetelerin yazılması gibi, sessiz boşanma illetine karşı ilk yapılacak şey meşru ve helal daire içinde cinsel mutluluğun gelişimi ve karşılıklı faydanın sağlanması için çalışmaktır. Sevişmek iletişimle başlar. Çiftler önce konuşmayı, kendilerini ifade edebilmeyi, karşısındakine saldırmadan “ben dili” ile istek ve arzularını iletebilmeyi öğrenmelidir. Mutlu bir cinsel hayat için yetersiz bilgi ve beceriye sahip olduklarına emin olduklarında, gerekirse müspet ve uzman kişilerden profesyonel yardım almaktan çekinmemelidir. Eğer bu sorun evlilik birliğini temelden sarsacak kadar derin ve etkili olabiliyorsa, tıpkı bir hastalık tedavisi gibi uzman yardımı almayı da hak ediyor demektir.

Cinsel birliktelik, evlilik dışında meşru olarak karşılanamayacak bir ihtiyaçtır. Bu yüzden mutluluk kalesinin çekirdeği burasıdır. Evliliğin güçlenmesi ve idamesi için merkez çalışma alanıdır. Yatak odası sağlam olan bir evi, mutfak veya oturma odası sorunları kolay kolay yıkamaz. Önemli bir sorun olduğunda ise çözüm yoluna daha kolay ve istekli gidilir. Sonraki her sorun, kendisine özel bir yaklaşım içinde iletişimi güçlü tutarak saygı ve sevgi temelinde aşılabılır.

Sessiz boşanma sürecine girerek, evliliklerini adeta zombi haline çevirenlere yardım için bizler ne yapabiliriz?

Kamil insan söylenilmeyenleri duyabilen, açıktan ifşa edilmeyenleri görebilen, fırtına öncesinde rüzgarın hiddetini hissedebilendir. Vasat insanlar kal ehlidir. Yani sözeldir. Söylenene bakar, söylenildiği kadar algılar ve duyduğuna göre yorumlar. Kamil insanlar ise hal ehlidir. Yani duruşundan, kıyafetinden, yüzünden, bakışındaki hüznün veya yardım arayışından halini anlar ve sorgular. İmkan dahilinde desteğini sergiler. İşte bizler de imkan nispetinde en yakın aile fertlerimizden başlayarak etrafımızdakilere karşı hal ehlinden olmaya çalışmalıyız. Sıkıntılı bir döneme girdiğini fark ettiğimiz evliliklerin yeniden ihyası için teklif beklemeden makul sınırlar içinde yardımlarımızı, bilgimizi ve tecrübelerimizi sunmalıyız.

Etrafımızdaki çiftlerin ev işlerine burun sokar gibi veya karşı cinsten olan birisine uygunsuz sorularla densizce durum yoklamaya kalkar gibi davranamayız. Bütün olumlu etkileşimlerin temel yapısı güven üzerine kuruludur. En başta güven veremediğimiz hiç kimseye pek faydamız dokunmaz ve hatta ters tepki de alabiliriz. Hasta-hekim ilişkisinde, tedavinin başarısı dahi güven temeline bağlıdır. Bu nedenledir ki, toplumun en önemli yapı taşı olan aile kurumunu korumak ve geliştirmek iddiası ile atanan bekar ve çocuksuz bir hanımefendi bakana asla güvenemediğimiz için icraatlarından ve söylemlerinden de fayda beklemiyoruz. Zaten sağ olsun kendisi de ailemizi sapkınlara karşı koruyun diyenler için “nefret söylemi” gibi absürt iddialarda bulunarak ne kadar haklı olduğumuzu sürekli hatırlatıyor.

Aile birliği karı kocanın getirdiği maddi ve manevi sermayenin karşılıklı güven merkezinde kullanıma sunulduğu bir işletme ortaklığıdır. Taraflar arasında güven olmadığında maddi kaynaklar olmasa da manevi kaynaklar başka mecralara taşınarak arzulanan faydalara erişim yolu aranır. Devletin en üst kademesinden itibaren aşağıya doğru güven ve hakkaniyet temelli iletişim yollarını kurmalı, geliştirmeli, sapkınlıklar ve fitratımıza aykırı yasalar gibi

zararlı otları ayıklamalı, yetişen nesillerimizi geliştirmekten çok zehirlemeye matuf milli olamayan müfredatımızı kadim değerlerimiz temelinde temizlemeli, evlenecek gençlerin daha en başından itibaren hayatını kolaylaştıracak ve meşru aile hayatını teşvik edecek projeler geliştirmeliyiz. Aile kurumu sürekli bakım ve ilgi isteyen dinamik ve hassas bir yapıdır. sağlıklı şekilde idamesi için her aileye mahsus “Aile Danışmanları” sistemine geçilmeli, potansiyel sorunlarda halkın değerlerine saygılı ve önceleyen zihniyette yetkili hakemler tahsis etmeliyiz. Aileleri adeta bir mezbaha etkisi yapan adliye koridorlarına düşmeden önce kurtarmanın resmi ve zorunlu yollarını açmalıyız.

Her şeyden evvel, #Önceİnsan #ÖnceAile demeli ve bunları diyen ehil ve liyakat sahibi kişileri yetkilendirmeliyiz. Çünkü aile giderse toplum da gider. Ailesi dağılmış toplumlar, gevşek bağlarla bir arada duran yığınlara döner, mukavemeti kalmaz, geleceğe sağlıklı taşınamaz vesselam...

Sinsi ve Kadim Düşmanımız: #İSRAF -1

Sözlüklere baktığımızda israf kelimesinin “haddi aşma, hata, cehalet, gaflet” gibi manalara gelen **seref** kökünden türetildiğini öğreniyoruz. İsrâf ifadesi genel olarak hemen her konuda makul sınırların dışına çıkmayı, haddi aşan söz ve davranışlarda bulunmayı, özellikle maddi

kaynakların ölçü ve hesap gözetilmeden saçıp savurma derecesinde ziyan edilmesini tanımlıyor.

İsrafa karşı dinin yaklaşımıyla baktığımızda, bizlere bahşedilen ve emaneten verilen nimetlerin haksız ve ölçüsüzce kullanılması, ziyan edilmesine karşı uyarıldığımızı, her türlü israftan men edildiğimizi görüyoruz. Nitekim, israf konusu geçtiğinde Rabbimizin “*Ey Ademoğulları! Her mescitde ziynetinizi takının (güzel ve temiz giyinin). Yiyecek için fakat israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.*” (Â'râf/31) uyarısını, Hz. Muhammed aleyhisselamın “*akan bir nehirden abdest alırken dahi israf edilmemesi*” hassasiyetini tekrar hatırlatmak gerekir.

İsraf olduğu düşünülen kararları alan ve uygulayanlar açısından baktığımızda, 3 ana grupta derleyebileceğimizi düşünüyorum. Bunları bireysel, toplumsal ve kamusal israflar şeklinde gruplayabiliriz.

Bireysel israf konusu olabilecek o kadar çok şey var ki! Bunların çoğunu yaptığımızın farkında bile olamıyoruz. Ayrıntılara girmeden kabaca sıralayacak olursak, başlıca bireysel israf konularımız: Zaman, yetenek, ilgi, sağlık, para, gençlik, söz şeklinde sıralayabiliriz. Bunlar içinde şüphesiz en kıymetli ve geri dönüşü olmayan kaynağımız zamandır. Diğer konular da doğrudan veya dolaylı olarak zaman ile bağlantılıdır.

Toplumsal israf konularımızı sosyal alışkanlıklarımız, geleneklerimiz, sosyal algı ve kaygılarımız şekillendirir. Normalin ve imkanların üstüne çıkan bütün tören ve kutlamalar, toplu etkinlikler, topluma özel tüketim ve harcama alışkanlıkları, toplumsal rol modellerinin başlattığı akımlar vb. ile israf olarak tanımlanabilecek denilebilecek süreçler yaşanır. Normalde sağlık ve eğlence için yapılması beklenen sporun, futbol gibi bazı dallarının, en büyük israf merkezlerine dönüşmesini, israf sonuçlu yozlaşmayı hepimiz görüyor ama önleme yönünde etkili olamıyoruz. Adeta zorla kabul ettirilmiş ve topluma dayatılmış kurumsal israflarımız da var. Kamu tarafından himaye edilen ve işlettilen kumar uygulamaları gibi.

İsraf edenler içerisinde şüphesiz en büyüğü, en tehlikelisi ve düzeltilmesi en zor olanı kamu, yani devletin kendisidir!

Çünkü bireysel israfın en büyük zararı kişinin kendisine ve ailesinedir. Hesap sorulduğunda muhatap ve sorumlu olacağı kişiler belirli ve sınırlıdır. İsrafın kaynağı en fazla kendi imkanları

kadardır. Kişinin zamanı, sağlığı, malı ve parası bittiğinde israf edebileceği pek bir şeyi de kalmaz!

Toplumsal israf uygulamaları daha çok gönüllü katılım üzerine kuruludur. Genel etkisini kısmen herkes yaşasa da bireyler kendisini bu israf kaynaklarından isterlerse koruyabilirler. Mesela futbol maçı izlemek için büyük bedeller verip stadyuma gitmeye herkese mecbur değildir. İsrarla yoğrulan aşırı masraflı düğün törenlerini herkes yapmak zorunda değil. “El alem ne der?” putuna karşı duramayanlar sadece kendilerini bağlar.

Ama kamu öyle mi? Kişilerin rüyasında bir göremeyecekleri kaynakları halk adına yönetenlerin aldıkları hatalı karar ve uygulamaların ceremesini bütün toplum çeker! Kamu israfı büyüklük, yaygınlık ve etkinlik açısından diğerlerinden açık ara önde gelir. Kul hakkı ve helalleşme söz konusu olduğunda muhatap kitle gelmiş ve gelecek olanlar ile birlikte inanılmaz boyutlara ulaşır. Bu nedenle, kamusal israfın yönetici olan failleri hiçbir zaman kesinleşen bir helalleşme ve aklanma ayrıcalığına kavuşamazlar. Kamuda yetki seviyesi arttıkça israf vb. hatalı uygulamalar için üstlenilen sorumluluk da geometrik ölçülerde büyür ve yaygınlaşır.

İsraf konusu çok önemli, yaygın, etkili ve tehlikeli sonuçları üretebildiği için, tek bir yazıyla ele alıp tamamına mündemiç (içeren) bir çalışma yapmak elbette haddimde değildir. İsrafın tanımı ve failleri açısından gruplandırılmasıyla başladığım bu seriye, imkan ve fırsat ölçüsünde farklı konuları ele alarak devam edeceğim inşaAllah...

[Şimdi Gönül Köprülerini Onarma Zamanı!](#)

Dünyada olduğu gibi, Türkiye tarihinde de bazı parti liderleri belirli yönleriyle öne çıkar ve tanımlanır. Mesela, merhum Adnan Menderes için demokrasiye geçiş dönemi kahramanı ve mazlumu diyebiliriz. İstibdat döneminde yasaklanan Ezan-ı Şerifin aslına uygun okunmasını sağlayarak din ve vicdan özgürlüğü destanı yazmış oldu. Bedelini canıyla ödediği hizmetleriyle, Milletin gönlünden çıkmayacak bir konumda yer aldı.

Mesela Merhum Turgut Özal, piyasanın dışarıya da açılması ve serbest ticarete geçişle öne çıktı. Merhum Necmettin Erbakan'ın, kalkınma hamleleri ve milli sanayinin hamisi olarak attığı tohumların meyvelerini hep birlikte izliyor ve faydalanıyoruz.

Sanıyorum yıllar sonra, Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'ı tanımlamak isteyenler için, en fazla öne çıkan yönleri şehirlerin imarı ile devasa ulaşım ve altyapı yatırımları olacaktır. Hatta bu niteliğinin yansımalarını destek verdiğimiz ülkelerde bile görebiliyoruz.

Devlet adamlarının, tamamlamaya çalıştıkları görev listelerine yoğunlaşırken, istemeden de olsa ihmal ve hatta mağdur ettikleri kesimler de var elbette!

Yatırım ve teknolojiye yönelirken; ülkenin temel dinamiği olan aile kurumunu zayıflatan mevzuat ve uygulamaların, medeniyet kodlarımıza açıkça ters kaldığı görülse dahi yürürlüğe konduğunu, aile yıkımını hızlandıran ve bir türlü milli hüviyetine kavuşamayan eğitim sisteminin, adeta nesilleri öğüterek aslına ve değerlerine yabancı sıkıntılı bireyler ürettiğini izliyoruz dehşete kapılarak! Gelişen teknolojik atmosfer ve eğitim adına yapılan dayatmalar, zorlaşan hayat şartları nedeniyle her ikisi de çalışmak zorunda bırakılan ebeveynler yüzünden, ailenin çocuklar üzerinde kalıcı yetiştirme etkileri ve otoriteleri dramatik seviyelere düştü! Aile yuvaları şahsiyet ve asalet timsali evlat yetiştirme becerisini kaybetti. Birbirinin kopyası gibi bencil, şuursuz, değerlerine düşman, nefesine ve medyaya esir olmuş haz odaklı yaşayan kolaylık düşkünü tembel bireyler üretme çiftliklerine döndü!

Millet olarak sürdürülebilir değerler zincirini sağlam tutmadan, mefkuremizi geleceğe başarıyla aktarmamız ve yaşatmamız mümkün değildir! İhmal edilen ilk ve en önemli husus budur! Münevver dostlarımızın ve aile yıkımı faciasına maruz kalmış insanlarımızın acıyla fark ettiği bu sorunu çözmek ve manevi değerlerimizle kurulan köprülerimizi onarmak için, samimi bir gayret ile kurtarma projeleri üretmenin zamanı çoktan geldi ve geçiyor bile!

Bir diğer önemli sorun da maddi haksızlıklar ve mağduriyetler nedeniyle kalbi kırılan, devletine ve liderlerine küsen geniş halk yığınlarıdır. Bu mağdurları her kesimden görebilirsiniz. Fikir ve düşünceleri farklı olsa da **Emeklilikte Yaşa Takılma** (EYT) noktasında buluşan milyonlarca insanımız var! Bütün işçi emeklileri 5510 sayılı kanunla zulme dönüşen **Aylık Bağlama Oranları** (ABO) kabusuyla tanışıyor daha ilk maaşlarında! Gelecek nesillerin de bu kanunu çıkaranları hayırla yad etmeyeceklerine kesin garanti verebilirim!

Süresiz nafaka ile kadınlar lehine haksız ve aşırı ayrımcılıklar yapan mevzuatımız da aileye olan saldırıların maddi unsurları arasında bulunuyor. Hepsi birleşince, aile kurmak için resmi nikah yapmanın erkekler için sonucu, tıpkı Kara Dul denilen dişisi tarafından yenileceğini bile bile yaklaşan erkek örümceğin haline benziyor!

TÜİK'in dostta düşmana güven vermeyen enflasyon hesaplarıyla, her dönemde reel satın alma gücü kar gibi eriyen çalışanların, doğrudan veya dolaylı vergilerle boğulması yüzünden, değil yatırım yapmak, günlük ihtiyaçları karşılamak bile çok zorlaşmaya başladı! Son dönemde yapılan asgari ücretin vergiden muaf tutulması gibi hafifletici uygulamaları alkışlıyor, altın veya dolar bazında satınalma gücünün tekrar kriz öncesi dönemlere çıkarılmasını veya

maaşların hakkaniyetli seviyelere taşınmasını talep ediyoruz.

Manevi bağlarına saldırılan, maddi imkanları giderek daraltılan halkın başına, bir de sayıları 10 milyonu bulan başıboş köpek terörü bela edildi! Türkiye’de bisiklet sürmek, kuryelik yapmak, yalnız başına parklarda koşmak veya çocukları okuluna yayan göndermek, korku filminden beter bir krize dönüştü! Hemen her gün başıboş köpeklerin neden olduğu ölüm, yaralanma veya trafik kazalarını duymaktan bıktık! Hayatından ümit kesilen komadaki vatandaş için, yurt dışına uçak ambulans gönderebilecek kadar naif ve kudretli davranan devletimizin, gencecik yavruların başıboş köpeklerin dişleri arasında parçalanmalarına sessiz ve etkisiz kalmasını anlayamıyoruz!

Elbette başka ve önemli sorunlar da vardır. Ancak, örneklerini verdiğimiz bu maddi ve manevi sorunların ivedilikle çözülmesi, anayasal teminat altındaki can ve mal emniyetinin tesis edilmesi beklenmeden sağlanmalıdır. Bunlar yapılırsa emin olun halkın mutluluğu ve huzuru artacak, devletine ve liderlerine olan muhabbeti çoğalacaktır! Seçimler, halkın duygusal ikliminin ve siyasiler nezdinde muhasebesinin yansımasıdır. Seçim odaklı kısa vadeli samimi-yetsiz yaklaşımlardan ziyade, halkın huzuru ve refahı esaslı projeler hayata geçirilirse, seçimlere yansımaları da elbette olumlu olacaktır!

Özetle, şimdiye kadar açık ara önde giden altyapı yatırımları ve inşaat şirketlerini ihya çalışmalarının biraz da olsa kafi görülerek, halkın doğrudan ve acil sorunlarına yönelinmesini, yıkılmaya yüz tutan gönül köprülerinin onarılmasını istiyoruz. Halkın vakti de bitiyor, sabrı da! Gönül köprülerini onarmak için hemen şimdi değilse, ya ne zaman?

EFENDİM

EFENDİM (s.a.s.)

**Mahşer gününe vardığımızda,
Sancağına sığındığımızda,
Şefaati etmeni umduğumuzda,
Gül cemalini çevirme Efendim!**

**Ahir zamandaki acizleriz,
Nefsine yenilen gafilleriz,
Sevgine tutunmuş ümmetiniz,
Bizi yok sayma gözet Efendim!**

**Dr. Ercan Özçelik
06.09.2022- İstanbul**

EFENDİM (s.a.s.)

Mahşer gününe vardığımızda,
Sancağına sığındığımızda,
Şefaati etmeni umduğumuzda,
Gül cemalini çevirme Efendim!

Ahir zamandaki acizleriz,
Nefsine yenilen gafilleriz,

Sevgine tutunmuş ümmetiniz,
Bizi yok sayma gözet Efendim!

Dr. Ercan Özçelik

06.09.2022 - İstanbul

Tasma Olmayan Her Köpek Başıboştur!

Son yıllarda halkımızın başına bela olan başıboş köpek sorunuyla da boğuşmak zorunda kalıyoruz. Bu sorunun bir çığ gibi büyümesinde, sıradan vatandaştan en üst devlet yöneticisine varıncaya kadar hepimizin ayrı ve ortak sorumluluğu var. Bir kısmı masum hayvan sevgisine dayalı görünse de işin içinde büyük bir ihmal, çıkarıcılık, insan düşmanlığı, sapkın çizgilere ulaşan hayvanperestlik, sosyal huzurun ve geleneksel değerlerin aşınmasını isteyen karanlık çevreler ve hatta terör örgütlerinin parmak izlerini çok net görebiliyoruz!

Konuyu farklı mecralara çekmeden, yasal zemin ve bilimsel gerçekler üzerinden işlemek istiyorum.

Basıboş köpek nedir? Çok net şekilde boynunda bir tasma olmadan halka açık sokaklarda, parklarda veya arazilerde dolaşan her köpek başıboştur! Sahipli veya sahipsiz olabilir. Sahipli

olsa da tasmaşı ve hatta yasaklı türlerde ağızlığı olmadığı takdirde o an için bu köpekler de başıboşdur. Çünkü ne yapacağı kestirilemez. Kime saldıracağı ve ne kadar zarar verebileceğı bilinemez. Köpekler kemik parçalayabilen dişleri ile canlı bir silah gibidir! Bu silahın kullanılması farklı amaçlar için ya sahibinin emri ile veya kendi güdüleriyle devreye girer.

İstanbul Barosunun 20 Haziran 2022’de düzenlediğı kurultayda yasaklı ırklar hakkında sunum yapan Veteriner Prof. Dr. Ebru YALÇIN, köpeklerde 17 çeşit agresyon (saldırganlık) olduğunu söylüyor! Köpek savunucularının sanki bütün sorunları çözen sihirli bir işlem gibi reklam yapıp savundukları KISIRLAŞTIRMA ile sadece bir saldırganlık türü önlenabilir. Geriye kalan 16 çeşit saldırganlık için ne yapılacak denildiğine ise kör ve sağır rolüne bürünüyorlar!

İSTANBUL BAROSU HAYVAN HAKLARI MERKEZİ KURULTAYI
YASAKLANAN KÖPEK İRKLARI

Agresyon tipleri

- Dominantlıkla ilişkili
- İlaçla ilişkili
- Korku ile ilişkili
- İdiopatik
- Cinsiyet içi (dişiler arası, erkekler arası)
- Öğrenilmiş (bilinçli öğretilmiş, hedeflenmeden kazanılmış)
- Direkt olmayan
- Çiftleşme ile ilişkili
- Materyal koruyucu
- Yiyecek koruyucu
- Maternal
- Medikal problemlerle ilişkili
- Sahibini koruyucu
- Ağrı ile ilişkili
- Oyun
- Av
- Bölgesel

Saldırgan köpeklerin sadece kısırlaştırma işlemi yapılarak 10-15 günlük bir nekahet (Buna da rehabilitasyon diyorlar! Sanki köpeğe psikolojik telkin verilerek huyu kökünden değiştiriliyormuş gibi.) süresinden sonra tekrar alındığı yere BAŞIBOŞ bırakılması; tıpkı saldırgan olduğu için 17 dişinden birisinin çekilip alındığı yere bırakılması gibi saçma, bilimsel temelsiz ve insan hayatıyla kumar oynanan tehlikeli bir yöntemdir. Üstelik hayvan vücudundan sökülen üreme sisteminin hayvanın davranışını kötü etkilediğı, saldırganlığı önlemediğı gibi arttırdığını belirten bilimsel çalışmalar ve makaleler de mevcutken, tek başına kısırlaştırma işleminde ısrar edilmesi iyi niyetle açıklanamaz!

Köpek yemi rantçılarının, yüzde 80’i ithalata dayalı yüz milyonlarca dolara ulaşan sömürü

kaynaklarının sürmesi için kontrolsüz üremeyi teşvik ettiği, bütün başıboş köpeklerin aynı anda toplanarak kısırlaştırma ameliyatına alınmalarının teknik, ekonomik ve insan kaynağı açısından mümkün olmadığı bir durumda, kısırlaştırmanın nüfus kontrolünü hızla sağlayacağını iddia etmek için; ya ileri derecede saf, ya rant kapısını koruyan ikiyüzlü çıkarıcı veya bu topluma ve insanlara düşmanlık için her şeyi mubah gören hainlerden olmak gerekir!

Köpekler, binlerce yıl önce kurt sürülerinden ayırarak insani hizmetler için evcilleştirdiğimiz vahşi kökenli hayvanlardır. Evcilleşen köpeklerin yaşam alanı sahiplerinin yanındır. Bir sahibi olmadığında veya kontrolü kaybedildiğinde, başıboş kalan köpekler anlık olarak veya zaman içinde vahşileşip öngörülemeyen saldırılarda bulunabilir. Bu yüzden sürekli kapalı bir bahçe gibi alanda veya tasmaları ile sahiplerinin yanında bulunmaları gerekir. Çoban köpekleri gibi özel eğitilmiş olanlar müstesna, açık arazilerde dolaşmaları da aynı şekilde tehlikelidir. Yıllardır Veterinerlik Fakültelerinde Öğretim Üyeliği ve Dekanlık yapan Veteriner Prof. Dr. Orhan ÖZBEY, geçtiğimiz gün bir twitter sohbet odasında köpeklerin doğal yaşam alanlarının sahiplerinin evi ve bahçesi olduğunu, rastgele insanlarla birlikte karışık yaşamalarının hem güvenlik hem de sağlık yönünden tehlikeli bulunduğunu, köpeklerin 50'den fazla hastalık etkenini taşıyarak insanlara bulaştırdığını, Kuduz hastalığının bunlar içinde en tehlikelisi olduğunu çok net ifade etti.

Sağlık Bakanlığı, Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü, Zoonetik ve Vektörel Hastalıkları Dairesi Başkanlığı internet sayfasına baktığımızda, özellikle köpeklerin başrolde olduğu Kuduz ve Kist Hidatik hastalıklarına dair verilere ulaşıyoruz. Kuduz şüpheli temas (saldırı) sayısının 2019 yılında 308.7087'ye fırladığını Pandemi etkisiyle biraz gerileyip 2021'de 250.375'e çıktığını izliyoruz. Her bir kuduz şüphesinde kişiye 4 doz kuduz aşısı yapılmak zorunda olduğu için, yıllık Kuduz Aşısı ithalatımızın 1,5 Milyon doz civarında olduğunu biliyoruz! Üstelik 2 yaşındayken evinin balkonunda başıboş köpek tarafından ısırılan Ali Asaf bebek gibi bazı vakalarda, Kuduz aşısı yapılsa bile işe yaramadığını ve Kuduzdan acılar içinde ölümlerin gerçekleşebildiğini de unutmayalım!

Kuduzdan söz açılmışken Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından, **5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanununa** dayanarak 012 yılında çıkarılan "**Kuduz Hastalığından Korunma ve Kuduz Hastalığı İle Mücadele Yönetmeliği**" *Önleyici Tedbirler* başlığı altında:

“MADDE 10 – (1) Hayvan sahipleri hastalıkla mücadele amacıyla Yetkili Otorite tarafından yazılı olarak bildirilen talimatları yerine getirmekle yükümlüdür. Hastalığın önlenmesi amacıyla hayvan sahipleri tarafından aşağıdaki tedbirler alınır:

a) Hayvan sahipleri hayvanlarını hiçbir şekilde terk edemezler. Hayvan sahipleri hayvanlarının diğer hayvanlarla ya da insanlar ile kontrolsüz bir şekilde temasını engelleyecek tedbirleri almak ve şüpheli temasları il ve ilçe müdürlüklerine bildirmekle yükümlüdür.

b) Çeşitli nedenler ile hayvan bakmaktan vazgeçenler ya da hayvanlarına bakamayacak hale gelenler durumlarını belediyeler ve bakımevlerine bildirmekle yükümlüdür. Bu kişilerin hayvanları bakımevleri, gönüllü kuruluşlar veya belediyeler tarafından yeniden sahiplendirilmek ya da koruma altına alınmak zorundadır.

c) Köpek sahipleri; aşılamayacak yükseklikte çit veya duvar benzeri engellerle sınırlanmış halde bulunan köpekler, avda olan av köpekleri ile sürüleri koruyan çoban köpekleri istisna olmak üzere köpeklerinin serbestçe dolaşmalarına izin veremezler, tasma ve kayış benzeri sınırlayıcı bir önlem almaksızın köpeklerini dolaştıramazlar.” hükümleri açıkça yazılıdır!

Sahipli köpeklerin dahi tasma-sız dolaştırılmaları tehlikeli ve yasak olarak tanımlanmışken, sokaklarımızı fiilen işgal eden ve 10 milyona yakın olduğu bilinen başıboş köpeklerin, serbestçe dolaşmalarının normal olduğunu hangi akıl ve vicdan sahibi insan iddia edebilir veya savunabilir?

5199 sayılı Hayvanları Koruma Kanunun 6. maddesinde yer alan *“Sahipsiz veya güçten düşmüş hayvanların en hızlı şekilde yerel yönetimlerce kurulan veya izin verilen hayvan bakımevlerine götürülmesi zorunludur. Bu hayvanların öncelikle söz konusu merkezlerde oluşturulacak müşahede yerlerinde tutulması sağlanır. Müşahede yerlerinde kısırlaştırılan, aşılanan ve rehabilite edilen hayvanların kaydedildikten sonra öncelikle alındıkları ortama bırakılmaları esastır.”* ibaresi bütün insan ve hayvan sağlığı bilimine, diğer kanun ve mevzuatlara aykırı olarak hatalı çıkmıştır! Meclisimiz, köpek istismarcılarının baskı ve dayatmalarının etkisinde kalarak, insan ve hayvan sağlığını, emniyet ve güvenlik esaslarını, önceki mevzuatın genel ruhunu ve medeniyetimizin değerlerini yok saymıştır! Bu hatanın acilen giderilmesi gereklidir. Ancak, bu hatalı madde bile başta belediyeler olmak üzere, Merkezi ve Yerel idarelerin halkın sağlığı ve güvenliği için gerekli tedbirleri ihmal etmesine

asla yeterli bir gerekçe olamaz! Esastır kelimesi varsayılan değer anlamındadır. Kesin zorunluluk yoktur! Belediyelerin, Sayın Cumhurbaşkanımızın açık talimatına uyarak derhal bütün başıboş köpekleri toplamaları ve özel yaşam alanlarında, konforu ve güvenliği sağlanmış gelişmiş barınaklarda tutmaları şart ve gereklidir. Meydana gelen her saldırı ve hastalık olayından belediyeler ve yerel mülki idareler doğrudan sorumludur! Köpeklerin işlediği veya neden olduğu cinayetlerin ortağıdır! Yargıda bulunan adalet ve vicdan sahibi Hakimlerimizin bu konuda gereken hassasiyeti göstereceğine eminiz!

Tekrar başa dönecek olursak; sokaklarımızı, parklarımızı, plajlarımızı, ormanlarımızı resmen işgal eden başıboş köpekler ve sahibi tarafından tasmasız bırakılan köpekler insanlar ve diğer hayvanlar için açık bir tehdit ve tehlike kaynağıdır. Bu köpekler genelde ev içinde beslenmeyen kangal kırmısı büyük ve ağır güçlü hayvanlardır. Zaten küçük ve zayıf olanları kendileri saldırıp öldürerek yok etmektedir. Ticari olarak üretilip satılan köpekler genelde küçük ve sahibine aşırı bağımlı cinslerdir. Bunların dışında üretimi yasak olmasına rağmen gizlice üretilip satılan köpek ırklarından sokağa atılanlar da nadiren de olsa bulunmaktadır. Kanun ve yönetmeliklerde açıkça görüldüğü üzere başıboş köpeklerden ilk etapta belediyeler sorumludur ve kanunen sahipleri olarak işlem görürler. Başıboş köpeklerin saldırıp öldürdüğü, yaraladığı, kazaya neden olduğu her vakada Belediyeler suç ortağı olarak sorumludur! Sahipli köpeklerin karıştığı saldırılarda para ve hapis cezalarının sahiplerine rücu etmesi gibi, başıboş köpeklerin karıştığı olaylarda da Belediyelere adli-idari işlem yapılmalıdır. Vatandaşımızın sabrı ve sessizliği kötüye yorumlanarak bu açık görev ihmaline ve tehlikeli umarsızlığa derhal son verilmelidir!

Toplumun bilinçlenmesine katkı sağlayan, mazlum ve mağdurların sesi olan Sevilay Yılmaz, Süleyman Özışık, Fuat Uğur, Cüneyt Özdemir, Mehmet Ali Önel gibi gazetecilere, Yıldız Tilbe, Yeşim Salkım gibi sanatçılara, Jahrein gibi medya ünlülerine, bilimin namusunu ve insan sağlığını bütün dayatmalara rağmen üstün tutan Prof. Dr. Orhan Özbay gibi hocalarımıza, her türlü çirkefliğe karşı mazlumların yanında gönüllü duran Av. Devrim Koçak, Dr. Av. Ahmet Keşli gibi hukukçulara, Büyükelçi Serdar Kılıç ve RTÜK Başkan Yardımcısı Dr. İbrahim Uslu gibi kıymetli bürokratlara, evladının acısını içine gömerek başka Mahra'ların köpeklere av olmaması için çırpınan ve **Güvenli Sokaklar Derneği**ni kuran Derya-Murat Pınar çiftine, bu sorunu dile getiren isimli/isimsiz kahramanlara ve medya kuruluşlarına teşekkür ediyor, en derin saygı ve sevgilerimi paylaşıyorum. Allah hayırlı işlerinizden razı olsun! Başımızdakilere de acilen gereğini yapacak dirayet ve feraset nasip etsin!

Dr. Ercan Özçelik

Eğitimci-Yazar

Güvenli Sokaklar Derneği İstanbul Temsilcisi

Kaynaklar:

Prof. Dr. Ebru Yalçın: [Köpeklerdeki 17 Çeşit Agresyon \(Saldırganlık\)](#)

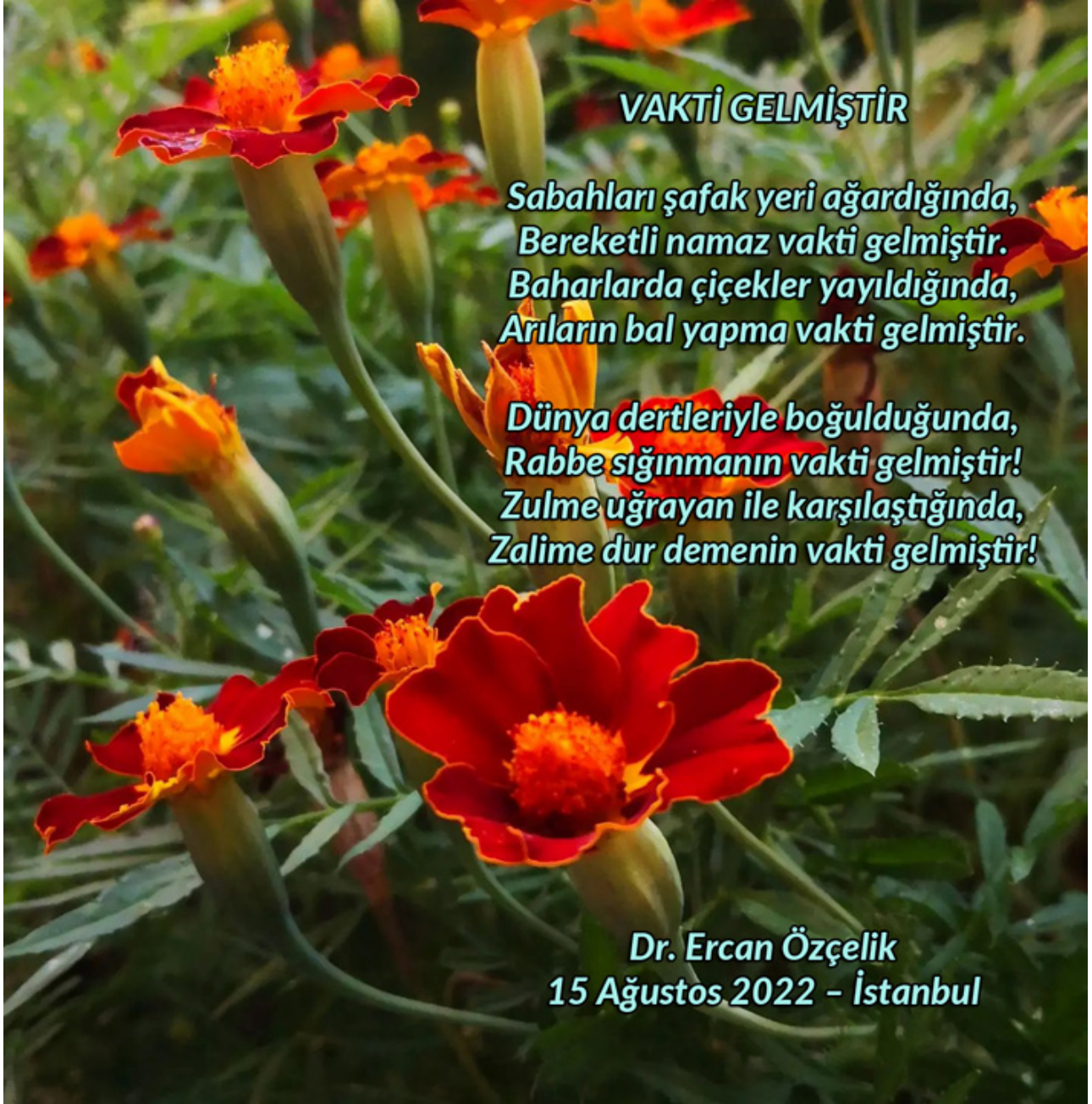
Prof. Dr. Orhan ÖZBEY: [Köpeklerin Doğal Yaşam alanları ve Yaydıkları Hastalıklar](#)

Kuduz İstatistikleri: <https://hsgm.saglik.gov.tr/tr/zoonotikvektorel-kuduz/istatistik>

Ali Asaf Bebek Haberi: [Başboş köpeğin saldırdığı Ali Asaf bebek Kuduzdan hayatını kaybetti](#)

Kuduz Yönetmeliği: <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2012/01/20120118-3.htm>

VAKTİ GELMİŞTİR

VAKTİ GELMİŞTİR

*Sabahları şafak yeri ağardığında,
Bereketli namaz vakti gelmiştir.
Baharlarda çiçekler yayıldığında,
Arıların bal yapma vakti gelmiştir.*

*Dünya dertleriyle boğulduğunda,
Rabbe sığınmanın vakti gelmiştir!
Zulme uğrayan ile karşılaştığında,
Zalime dur demenin vakti gelmiştir!*

Dr. Ercan Özçelik
15 Ağustos 2022 - İstanbul

VAKTİ GELMİŞTİR

Sabahları şafak yeri ağardığında,
Bereketli namaz vakti gelmiştir.
Baharlarda çiçekler yayıldığında,
Arıların bal yapma vakti gelmiştir.

Dünya dertleriyle boğulduğunda,
Rabbe sığınmanın vakti gelmiştir!
Zulme uğrayan ile karşılaştığında,
Zalime dur demenin vakti gelmiştir!

Ani Ölümleri Neden Sorgulamıyor ve Araştırmıyoruz?

Hayatımızın son 3 yılı olağanüstü küresel bir salgın, yani pandemi dönemiyle geçti. Tarihi vesikalarda okuduğumuz, Avrupa kıtasını kasıp kavuran veba salgını gibi önemli olayları dahi gölgesinde bırakacak kadar geniş kapsamlı bir süreçti. Çünkü insanlığın en hareketli olduğu, seyahat ve iletişimin en yoğun olduğu zamanlardayız. Çin'in bir şehrinde başladığı söylenen salgın hastalığın, kısa sürede dünya turnesine çıkabilmesi normal kabul ediliyor artık.

Her insan gibi benim de bu pandemi konusunda kişisel görüş ve tespitlerim var elbet. Ancak görevim ve konumum gereği en azından nötr kalmam gerekiyor. Bu yazımda, her vatandaşın dikkatini çeken kalp krizi odaklı ani ölümlerin sıklığının nedenlerini öğrenme ihtiyacımıza vurgu yapmak istiyorum. Çünkü artık neredeyse sıradanlaşmaya başlayan bu ani ve özellikle genç ölümlerin anormalliğini fark etmek için sağlık personeli olmaya bile gerek yok!

Özellikle enflasyon konulu rapor ve tespitleri son derece şüpheli ve sorunlu olarak görülse de TÜİK'in istatistik anlamda özgünlüğü ve resmi yetkinliği ortadadır. Ölüm istatistikleri için baktığımızda son verilerin 2018 yılına ait olduğunu görüyoruz. TÜİK dışında sağlık verilerinde diğer bir veri kaynağımız da Sağlık Bakanlığı web sitesidir. Sağlık Bakanlığının yayınladığı "Sağlık İstatistikleri Yıllığı" da 2019 yılında kalmıştır.

2020 ve 2021 yılı ölüm istatistikleri son derece kritik olduğu halde açıklanmaması araştırmacılar ve kamuoyu açısından şüpheli ve güven kaybedici bir yaklaşımdır. Öyle ki, hemen her kesimden kalp krizi nedenli yaşlı veya genç ölümlerin dikkatleri çekecek frekanslarda (sıklık) seyretmesinin doğurduğu karanlık alan yüzünden, aşı veya ilaç uygulamaları açısından haklı veya haksız yorumlar ve teoriler kurulmasına neden olmaktadır.

Google Akademik üzerinden pandemi sonrası ölüm nedenleri hakkında bilimsel makale araştırması yaptığımda sadece 1 adet ve 2020 yılının ilk aylarını kapsayan çalışma gördüm. Veri kısıtlılığı ve aşılama gibi uygulamaların henüz yerleşmemiş olması nedeniyle bu çalışma yeterli ve kapsamlı değildi. Covid-19 gibi özel bir etkene bağlı olmaksızın tüm ölümlerin irdelenmesi ve 2019 yılına göre anlamlı bir düzeyde ölüm nedenleri açısından bir değişikliğin olup olmadığının tespiti gerekir.

Araştırmacıların ve kamuoyunun merakla beklediği 2020 ve 2021 ölüm istatistikleri açıklanana kadar son veriler üzerinden durum tespiti yapmaya çalışalım.

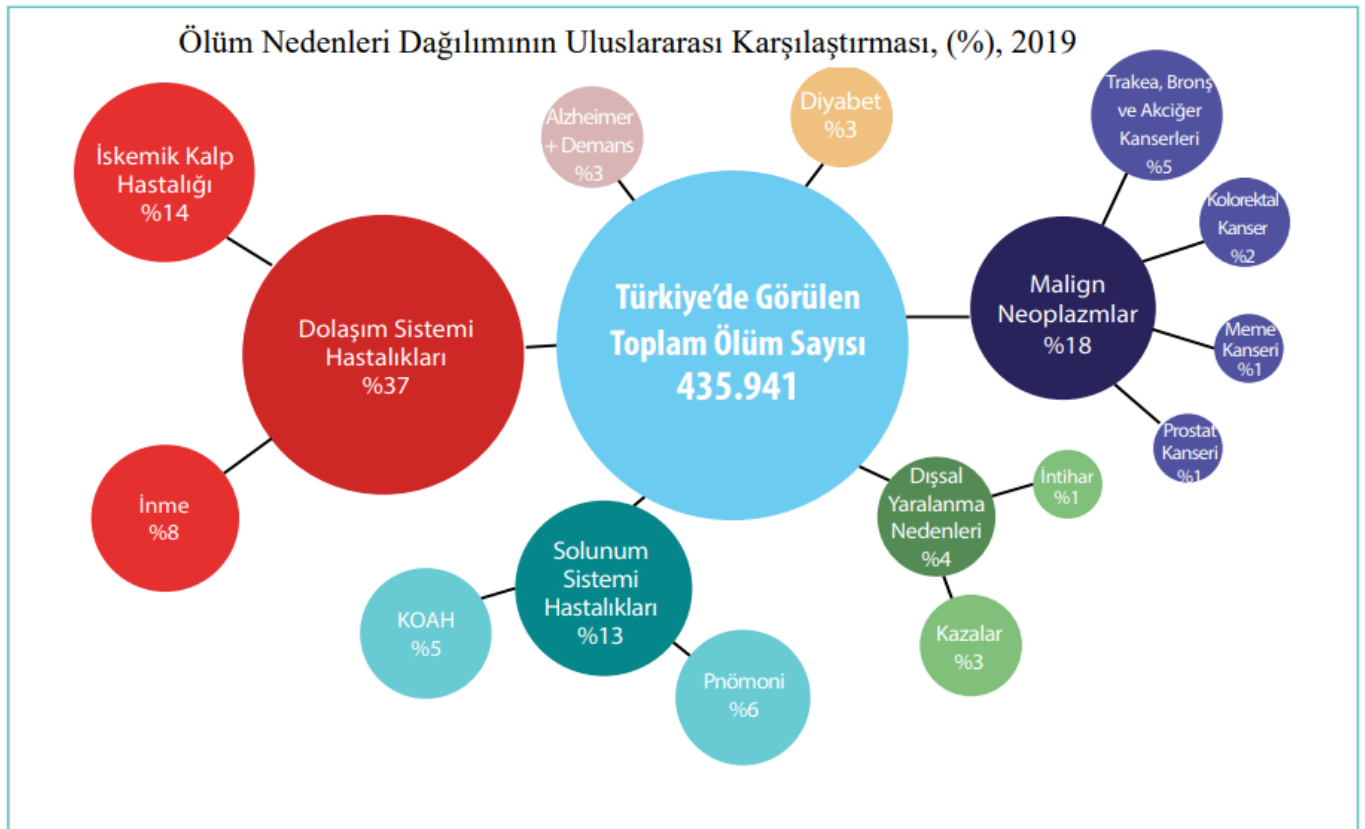
TÜİK verilerine göre Türkiye'deki toplam ölüm nedenlerinin 2017 ve 2018 yılı dağılımını aşağıdaki tablodan görebiliriz. Kalp Krizinin de yer aldığı dolaşım sistemi hastalıklarının 2018'de bir miktar azalarak %38,4 şeklinde tespit edildiğini anlıyoruz. Kanseri ve diğer nedenler de sırasıyla verilmiş. Hemen altındaki şekilde ise Sağlık Bakanlığı verilerine göre 2019 yılı değerlerini gayet sık bir grafikte izliyoruz. Dolaşım sistemine bağlı ölümlerin azalma trendinin sürerek %37 bandına geldiğini, bir diğer önemli ölüm nedeni olan kanser hastalıklarının da %18 seviyesinde olduğunu anlıyoruz. Acaba bu verilerin 2020 ve 2021 değerleri nedir? Bilmek istiyoruz!

Ölüm nedenlerinin dağılımı, 2017, 2018 (TÜİK)

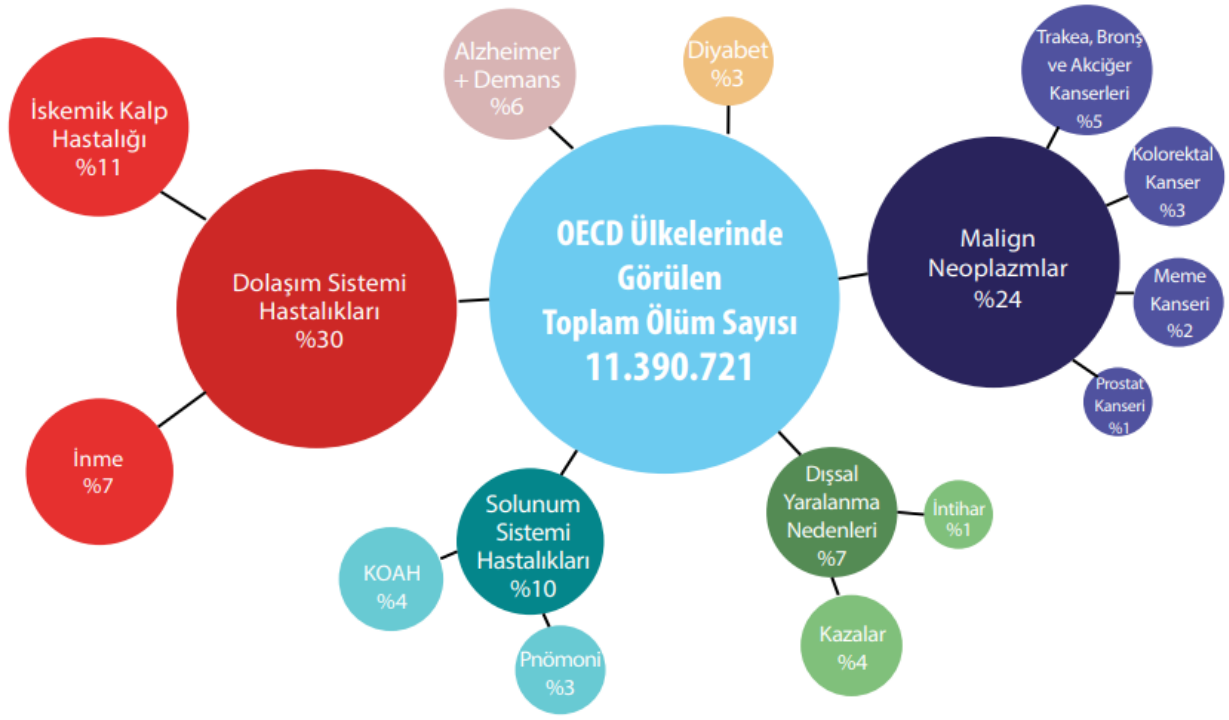
	2017 ^(r)		2018	
	Sayı	(%)	Sayı	(%)
Toplam	423 878	100,0	421 164	100,0
Dolaşım sistemi hastalıkları	167 267	39,5	161 920	38,4
İyi huylu ve kötü huylu tümörler (benign ve malign neoplazmlar)	81 886	19,3	83 163	19,7
Solunum sistemi hastalıkları	50 224	11,8	52 568	12,5
Sinir sistemi ve duyu organları hastalıkları	20 623	4,9	20 766	4,9
Endokrin (iç salgı bezi), beslenme ve metabolizmayla ilgili hastalıklar	20 219	4,8	20 074	4,8
Dışsal yaralanma nedenleri ve zehirlenmeler	21 533	5,1	18 462	4,4
Diğer (enfeksiyon ve parazit hastalıkları, mental ve davranışsal bozukluklar, kas-iskelet sistemi ve bağ dokusunun hastalıkları vb.)	62 126	14,7	64 211	15,2

Tablodaki rakamlar, yuvarlamadan dolayı toplamı vermeyebilir.

(r) İdari kayıtların güncellenmesi nedeniyle, 2017 yılına ait veri revize edilmiştir.

Ölüm nedenlerinin OECD ülkelerindeki oranlarıyla karşılaştırdığımızda kansere bağlı ölümlerin Türkiye'de %6 oranında daha az görüldüğü belli oluyor. Bu veriler tam gerçeğe uygun mu, kayıt eksikliği veya hatası var mı diye sormak gerekli olsa da, alkol ve beslenme alışkanlığı, doğal beslenme, sağlıklı çevre gibi nedenlerle ülkemiz lehine doğruluğuna yürekten inanmak isteriz. Öte yandan OECD ülkelerine göre %7 oranında fazla seyreden Dolaşım Sistemine bağlı ölümler hakkında teyakkuza geçmemiz gerektiği de açıktır.

Sağlıklı bilgi ve şeffaflığın olmadığı yerlerde provokasyon, şaibe, komplo ve suistimal gibi istenmeyen gelişmelerin yaşanacağı açıktır. Özellikle genç ölümleri açısından baş şüpheli olarak işaret edilen mRNA aşılı hakkında haksız olabilecek yargıların yerleşmesini önlemek ve devletin sağlık politikalarına olan güveni yüksek tutmak açısından, adeta salgın gibi hissedilen kalp krizine bağlı ölümlerin ciddiyle araştırılmasını ve kamuoyuyla paylaşılmasını talep ediyoruz. Üniversitelerimizin bu konudaki suskunluğu da rahatsız edici bir durumdur. Pandemi sürecine dahil olan Bill Gates gibi geçmişi ve projeleri şaibeli kişi ve kuruluşların rahatsız edici söylem ve tavırları da olağan şüpheleri körükleyen bir durumdur. Bu vesile ile DSÖ'nün de güvenilir kurumların başında geldiğini, etik olmayan fon kaynakları ve çelişkili kararları ile bu gerçeğin gizlenemez noktaya ulaştığını belirtmek zorundayım.

Bize başkalarından hayır yok! Yetişmiş değerlerimizi ve yetişmekte olan gencecik fidan gibi neslimizi tehdit eden bu ani kalp krizi ile ölüm dalgasını aydınlatmak ve mümkün olan her tedbiri almak konusunda Sayın Cumhurbaşkanımızın da farklı düşünmediğine eminim. Belki de her konuda olduğu gibi bu ölümlerin araştırılması için de kendisinden TALİMAT bekliyorlardır! Sayın Cumhurbaşkanımızın bu talimatı vermesini saygılarımızla arz ve talep ederiz.

Dr. Ercan ÖZÇELİK

Kaynaklar:

TÜİK

Ölüm

İstatistikleri

Bülteni:

<https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Olum-Nedeni-Istatistikleri-2018-30626>

Sağlık

İstatistikleri

Yıllığı

2020:

<https://dosyasb.saglik.gov.tr/Eklenti/43399,siy2020-tur-26052022pdf.pdf?0>

USPUM Y.K.Ü. Dr. Ercan Özçelik #akittv’de #AileVakti programına misafir olarak katıldı

USPUM Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Ercan Özçelik, 25 Haziran Cumartesi günü saat [15:30](#)’da Akit TV’de yayınlanan [#AileVakti](#) programına Sosyolog ve Sos. Hiz. Uzmanı Fatma Özçelik ile birlikte katılarak Aile Danışmanı Lokman Yıldız’ın misafiri oldular.